

4. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบ่งแยกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาคือ ปวช.ปวส. ร้อยละ 13.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 11.5 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 9.3 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 5.3 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

5. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบ่งแยกตามรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณเดือนละ 10,001 – 15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาระดับ 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 16.5รองลงมาคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 8.8 มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 8.3 ระดับ 30,001 – 35,000 บาทตามลำดับ

6. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบ่งแยกตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพ รับจ้าง ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 31.3 รองลงมาคือ ค้าขาย ประกอบกิจการส่วนตัว ร้อยละ 30.8 นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 24.5 ตามลำดับ

7. ข้อมูลด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารการเมืองจากไทยรัฐออนไลน์เป็นสื่อออนไลน์มากที่สุด คิดค่าเฉลี่ยเป็น 2.58 รองลงมาคือ Sanook.com ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.42 รองลงมาคือ เว็บไซต์ต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.40

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับสื่อออนไลน์ทางการเมืองในระดับต่ำ มีเพียงไทยรัฐออนไลน์ Sanook.com เว็บไซต์ต่าง ๆ เว็บไซต์สำนักข่าวออนไลน์อื่น ๆ เท่านั้นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

8. ข้อมูลด้านทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อองค์กรอิสระดีที่สุด รองลงมาคือทัศนคติต่อกลุ่มการเมือง ทัศนคติต่อพรรคการเมือง ทัศนคติต่อการเมืองโดยรวม และทัศนคติต่อนักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมืองในทิศทางที่เป็นกลาง

เมื่อทำการแบ่งทัศนคติตามประเภทต่าง ๆ พบว่าในประเด็นทัศนคติต่อพรรคการเมืองพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า ระบบพรรคการเมืองเป็นระบบที่เอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้อง และนายทุนมากที่สุด รองลงมา คือ พรรคการเมืองมักจะเห็นแก่ประโยชน์ของพรรคมากกว่าประชาชน มติพรรคการเมืองเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความ เป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง และพรรคการเมืองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ

ในประเด็นทัศนคติต่อนักการเมืองพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า นักการเมืองมักจะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวมมากที่สุด รองลงมา คือ นักการเมืองมักจะพูดในสิ่งที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง นักการเมืองทำงานไม่คุ้มกับเงินเดือนที่ได้รับ นักการเมืองเป็นอาชีพที่มีอุดมการณ์สูง นักการเมืองเป็นอาชีพที่น่านับถือ นักการเมืองมักจะรับใช้ประชาชนมากกว่าผู้อำนาจ และนักการเมืองเป็นอาชีพที่ซื่อสัตย์สุจริตเป็นคำกล่าวที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยน้อยที่สุด

ในประเด็นทัศนคติต่อองค์กรอิสระพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า องค์กรอิสระทำงานภายใต้แรงกดดันทางการเมือง ทำให้ไม่มีอิสระในการทำงานมากที่สุด รองลงมา คือ องค์กรอิสระไม่มีความเป็นยุติธรรมมักจะมีสองมาตรฐานในการทำงานเสมอ องค์กรอิสระทำงานเอนเอียง และเลือกปฏิบัติทางการเมือง องค์กรอิสระทางการเมืองทำงานรับใช้ประชาชนอย่างแท้จริง และองค์กรอิสระสามารถทำงานการตรวจสอบพรรคการเมือง นักการเมือง ได้อย่างน่าพึงพอใจ

ในประเด็นทัศนคติต่อกลุ่มต่าง ๆ ทางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า การชุมนุมของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ส่งผลให้ประเทศชาติไม่เจริญก้าวหน้ามากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มการเมืองควรที่จะทำการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลเพราะเป็นเรื่องที่ประชาชนสมควรทำ การเคลื่อนไหวของกลุ่มทางการเมืองเป็นไปเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มตนเองเท่านั้นและการเคลื่อนไหวของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ทางการเมืองเป็นไปเพื่อปกป้องประโยชน์ของประชาชน

ในประเด็นทัศนคติต่อการเมืองไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า การเมืองก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมเป็นอย่างยิ่งมากที่สุด รองลงมา คือ การเมืองเป็นเรื่องน่าเบื่อหน่ายและการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ตามมาด้วยการเมืองเป็นเรื่องของผลประโยชน์ของพรรคการเมือง และนักการเมืองเท่านั้น และการเมืองเป็นเรื่องของคนเพียงบางกลุ่มมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

9. ข้อมูลด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.63 จัดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือฟังการปราศรัยหาเสียง / อภิปรายของพรรค และกลุ่ม

การเมืองต่าง ๆ วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองแบบพบปะหน้ากัน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ

ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านเป็นอาสาสมัครของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ น้อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตั้งสมมติฐานไว้ 4 ข้อ ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยปรากฏ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขณะที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มี อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขณะที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ และอายุ ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขณะที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์ ทศนคติทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์ ทศนคติทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผลวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคลของ เมลวิน เดอเฟลอร์ (Melvin DeFleur) ได้ค้นพบว่า แท้จริงแล้วสื่อมวลชนนั้นมีผลกระทบจำกัด เพราะความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences Theory)

นอกจากนี้ ผลการวิจัยของ วราวุธ เต็นแพทยชรางกูร (2547) ที่ทำการศึกษารื่องพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ยังได้ยืนยันถึงแนวคิดเรื่องความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล โดยผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ ปัจจัยด้านคณะที่ศึกษา และภูมิสำเนา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองทั่วไป

ข้อค้นพบในงานวิจัยยังพบว่า การเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อประเภทเว็บไซต์ทั่วไปแม้ไม่ได้เป็นสื่อกระแสหลัก แต่มีความถี่ของการเปิดรับมากกว่าสื่อกระแสหลักหลายสื่อ ผลวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับการศึกษาของโปสเตอร์ (Poster, 1997) พบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตจะสามารถสร้างกลุ่มทางการเมืองให้เกิดขึ้นมาใหม่ได้ โดยกลุ่มการเมืองทางอินเทอร์เน็ตจะเป็นสถานที่ที่มีความแตกต่างทั้งทางที่มา และสังคมของพวกเขา (Thierry Vedel, 2003) สอดคล้องกับผลวิจัยของธาม เชื้อสถาปนศิริ(2553) ที่กล่าวว่าของ ในช่วงชุมนุมทางการเมืองเมื่อปี พ.ศ. 2553 พบว่ามีหน้าเฟซบุ๊กเกิดขึ้นใหม่กว่า 1,300 หน้า ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มกันทางการเมืองของประชาชนที่มีแนวคิดเดียวกัน ซึ่งเป็นการสร้างความแตกแยกทางการเมืองมากกว่าการสร้าง ความสมานฉันท์ เห็นได้จากการเข้าร่วมกับกลุ่มต่างๆจะต้องเลือกข้างทันที ว่า ไม่เอาเสื้อแดง หรือสนับสนุนเสื้อแดง

ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้สูงที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จะเลือกเปิดรับสารจากเว็บไซต์ที่สอดคล้องกับแนวคิดทางการเมืองของตนมากกว่าเปิดรับผ่านสื่อกระแสหลักที่จำเป็นต้องนำเสนอข้อเท็จจริงทั้งสองด้าน

ผลการวิจัยยังศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มี อายุ ระดับ การศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติผลวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของนิวซอมและซิกฟรีด ที่แสดงให้เห็นว่า การสื่อสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสร้างทัศนคติได้

นอกจากนี้ ยังมีข้อสรุปจากนักวิชาการว่าทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด สอดคล้องกับคำกล่าวของอรรถรณ ปิลันธน์โอวาทที่สรุปแหล่งสำคัญที่ทำให้เกิด ทัศนคติว่าประกอบด้วยปัจจัยที่หนึ่ง คือ สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) ปัจจัยประการที่สอง คือ ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) ปัจจัยประการที่สาม คือ ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) และปัจจัยสุดท้าย คือ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from Others) ดังนั้น การที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้ทำการเปิดรับ ข่าวสาร และ/หรือติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะทำให้บุคคลเกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารนั้น ได้ซึ่งการเปิดรับข่าวสาร และ/หรือการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีความแตกต่างกันตาม

แนวคิดเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษายังพบอีกว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ และอายุ ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของรองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ฤกษ์กลาง (2556) ที่การเปิดรับข่าวสารการเมือง ภาพลักษณ์นักการเมือง ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ เพศ รายได้ อาชีพ จากข้อมูลงานวิจัยทั้งหลายนี้ สามารถสรุปได้ว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของ ชัยอนันต์ สมุทวณิช พบว่าผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองสูง มีลักษณะคือ เพศชาย วัยกลางคน (อายุ 40-50 ปี) มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีความผูกพันกับพรรคการเมือง (ชัยอนันต์ สมุทวณิช อ้างถึงในประทุม ฤกษ์กลาง, 2552) ทั้งยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพิศ คล้ายวงศ์ (2543) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อายุ 18-20 ปี พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ด้านผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์ ทัศนคติทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติของนิวซอมและซิกฟรีด ที่แสดงให้เห็นว่าการสื่อสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสร้างทัศนคติได้ นอกจากนี้ ยังมีข้อสรุปจากนักวิชาการว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ ไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด และสรุปว่าการสื่อสารเป็นแหล่งสำคัญที่ทำให้เกิดทัศนคติได้

ผลการวิจัยของเคท เคนสกี และ ทาเลีย โจมินิ (Kenski, Kate; Jomini, Talia., 2004) ยังค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กล่าวมาข้างต้น โดยการศึกษาเรื่อง ความเชื่อมโยงกันระหว่างการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ความสามารถ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า การเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตและการเปิดรับสื่อออนไลน์มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น รวมไปถึงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Song – In Wang (2007) ที่ได้ทำการศึกษาถึงการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในทางการเมือง ทศนคติ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยทำการศึกษาประชาชนในประเทศไต้หวัน จำนวน 2,161 คน ในช่วงที่เกิดความขัดแย้งทางการเมืองอย่างรุนแรงภายในประเทศ พบว่า การเกิดทัศนคติทางการเมืองนำไปสู่พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชาวไต้หวัน

ผลการศึกษาของ ดานินท์ กิจนิชี (2540) ยังศึกษาพบถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม的开รับสื่อกับทัศนคติ โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้นพบว่า พฤติกรรม的开รับสารจากสื่อ โทรทัศน์ นิตยสาร และโปสเตอร์ เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน

สอดคล้องกับการศึกษาของ Natalie Jomini (2007) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสื่อจากกระบวนการเลือกรับสารในกรณีภาพยนตร์เรื่อง Fahrenheit 9/11 ที่ทำการศึกษาผู้ชมชาวอเมริกันก่อนและหลังรับชมภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว พบว่า หลังจากการรับชมภาพยนตร์แล้วผู้ที่รับชมภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวนี้จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อประธานาธิบดีจอร์จดับเบิลยู บุช มากขึ้น

นอกจากนี้ จากการศึกษาของปิ่นรส ทิพย์โกศัย (2543) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนคติและพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทสนทนาทางการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร : รายการมองรัฐสภา พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการมองรัฐสภา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการมองรัฐสภา

ผลการศึกษาของ Tetsuro Kobayashi และ Ken'ichi Ikeda (2009) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การเลือกเปิดรับสื่อในข่าวการเมืองจากเว็บไซต์โดยทำการศึกษาผู้รับสารที่เป็นชาวญี่ปุ่นและอเมริกา ยังศึกษาพบอีกว่า ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมืองที่สอดคล้องกับทัศนคติทางการเมืองของตน

งานวิจัยของรองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ฤกษ์กลาง (2556) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสารการเมือง ภาพลักษณ์นักการเมือง ทศนคติ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า ผลการศึกษานพบว่า การเปิดรับข่าวสารการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลวิจัยพบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมืองทางสื่อออนไลน์ในระดับต่ำ มีเพียงไทยรัฐออนไลน์ Sanook.com เว็บไซต์ต่าง ๆ เว็บไซต์สำนักข่าวออนไลน์อื่น ๆ เท่านั้นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผลวิจัยดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้สึกเบื่อหน่ายกับเรื่องราวทางการเมืองทำให้ไม่อยากเปิดรับข่าวทางการเมืองมากนัก

นอกจากนี้ เมื่อทำการมองลึกลงไปถึงรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ จะพบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับข่าวการเมืองผ่านสื่อออนไลน์จากสื่อกระแสหลักไม่แตกต่างจากสื่ออื่น ๆ เท่าใดนัก โดยเฉพาะผลการวิจัยที่ระบุว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวนมากที่เปิดรับข่าวการเมืองผ่านเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดแสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต้องการพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของตน เพราะเว็บไซต์ของสำนักข่าวกระแสหลักหลายแห่งยังไม่เปิดพื้นที่ให้ผู้รับสารได้แสดงความคิดเห็นมากนัก ดังนั้นหากมีความเป็นไปได้สำนักข่าวเหล่านี้ควรเปิดพื้นที่เพื่อให้ผู้รับสารได้แสดงความคิดเห็นทางการเมือง แต่อย่างไรก็ตามควรจัดให้มีทีมงานคอยตรวจตราความคิดเห็นเหล่านั้น เพราะการแสดงความคิดเห็นที่ไม่สร้างสรรค์ อาจก่อให้เกิดความแตกแยกกันได้

ผลการศึกษาด้านทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อองค์กรอิสระที่ดีที่สุด รองลงมาคือทัศนคติต่อกลุ่มการเมือง ทัศนคติต่อพรรคการเมือง ทัศนคติต่อการเมืองโดยรวม และทัศนคติต่อนักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมืองในทิศทางที่เป็นกลาง

ด้านทัศนคติต่อพรรคการเมืองพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า ระบบพรรคการเมืองเป็นระบบที่เอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้อง และนายทุนมากที่สุด ความคิดเห็นของประชาชนดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องของกลุ่มคนที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้น กรรมการบริหารพรรคการเมืองต่าง ๆ ควรที่จะให้โอกาสทางการเมืองแก่ประชาชนทุกกลุ่ม และเปิดพื้นที่ให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างทั่วถึง เพื่อแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความรู้สึกที่สามารถเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมกับการเมืองที่ตนเองรักและชื่นชอบได้

ในประเด็นทัศนคติต่อนักการเมืองพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า นักการเมืองมักจะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวมมากที่สุด รองลงมา คือ นักการเมืองมักจะพูดในสิ่งที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง นักการเมืองทำงานไม่คุ้มกับเงินเดือนที่ได้รับ ข้อคิดเห็นดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า นักการเมืองมีภาพลักษณ์ที่ติดลบในสายตาของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นนักการเมืองทุกคนควรตระหนักว่า เมื่อตนเองมีความต้องการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ควรทำตัวให้สมกับคำว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” ให้ได้ ด้วยการ ทำงานเพื่อประชาชน ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน และประเทศชาติและควรงดการพูด ความเท็จ ใส่ร้ายป้ายสี พูดจาดูถูกเหยียดหยาม คนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองต่างจากตนให้ได้

ในประเด็นทัศนคติต่อองค์กรอิสระพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า องค์กรอิสระทำงานภายใต้แรงกดดันทางการเมือง ทำให้ไม่มีอิสระในการทำงานมากที่สุด รองลงมา คือ องค์กรอิสระไม่มีความเป็นยุติธรรมมักจะมีสองมาตรฐานในการทำงาน เสมอ องค์กรอิสระทำงานเอนเอียง และเลือกปฏิบัติทางการเมือง ผลวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีความเชื่อว่า องค์กรอิสระไม่มีอิสระในการทำงานอย่างแท้จริง ซึ่งองค์กรอิสระต่าง ๆ เหล่านี้ต้องพยายามแสดงให้เห็นว่า ตนเองไม่เกรงกลัวต่ออิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น มุ่งมั่นทำหน้าที่ของตนอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติ และเมื่อเกิดความเข้าใจผิดเกิดขึ้นต้องรีบทำการชี้แจงโดยทันทีเพื่อป้องกันการตีความที่ผิดพลาดทั้งโดยเจตนา และไม่เจตนาของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ

ในประเด็นทัศนคติต่อกลุ่มต่าง ๆ ทางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า การชุมนุมของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ส่งผลให้ประเทศชาติไม่เจริญก้าวหน้ามากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มการเมืองควรที่จะทำการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลเพราะเป็นเรื่องที่ประชาชนสมควรทำ การเคลื่อนไหวของกลุ่มทางการเมืองเป็นไปเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มตนเองเท่านั้นความคิดเห็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าประชาชนเบื่อหน่ายการชุมนุมของคนทุกกลุ่ม เนื่องจากการชุมนุมในแต่ละครั้งมักจะเกิดความรุนแรงขึ้น ทำให้ประเทศได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก ดังนั้นกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ควรจะคำนึงถึงผลดีผลเสีย เหตุผล และปัจจัยต่าง ๆ โดยรวมให้มีความรอบคอบก่อนที่จะจัดการชุมนุม หรือ เคลื่อนไหวทางการเมือง นอกจากนั้น การชุมนุมแต่ละครั้งควรควบคุมการชุมนุมให้อยู่ในความสงบทั้งแกนนำและผู้เข้าร่วมชุมนุมควรสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เน้นการนำเสนอข้อเท็จจริงพร้อม

หลักฐาน มากกว่าการใช้ถ้อยคำเสียดสี โจมตี ให้อภัย สร้างความเกลียดชังอย่างรุนแรงให้กับฝ่ายตรงข้าม

ในประเด็นทัศนคติต่อการเมืองไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยต่อคำกล่าวที่ว่า การเมืองก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมเป็นอย่างยิ่งมากที่สุด รองลงมาคือการเมืองเป็นเรื่องน่าเบื่อหน่ายและการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ข้อคิดเห็นดังกล่าวนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพรวมทางการเมืองในสายตาของประชาชนที่สะท้อนเหตุการณ์ทางการเมืองที่ผ่านมาได้ดีเป็นอย่างยิ่ง ประชาชนกำลังมีความคิดที่ว่า การเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้งของสังคม ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมืองทุกกลุ่มต้องทำการปรับตัว และเปลี่ยนแปลงตัวเองตามข้อเสนอแนะที่ได้นำเสนอไปข้างต้น เพื่อให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการเมือง

ข้อมูลด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ มากที่สุด มี รองลงมาคือฟังการปราศรัยหาเสียง / อภิปรายของพรรค และกลุ่มการเมืองต่าง ๆ วิชาทฤษฎีการเมืองเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองแบบพบปะหน้ากัน ขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านเป็นอาสาสมัครของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ น้อยที่สุดทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำข้อมูลดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า จากการที่ประชาชนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพรรคการเมือง นักการเมือง องค์กรอิสระ กลุ่มการเมืองต่าง ๆ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ยกเว้นในบางประเด็น เช่นการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ ที่ประชาชนยังมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในประเด็นการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ นั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่ารัฐธรรมนูญของราชอาณาจักรไทย ได้ระบุไว้ว่า การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นเป็นหน้าที่ของประชาชน จึงทำให้ประชาชนเองต้องกระทำอย่างเลี่ยงไม่ได้ แต่สำหรับการมีส่วนร่วมในด้านอื่นที่ไม่ได้ถูกระบุว่าเป็นหน้าที่จะพบว่า ประชาชนจะมีระดับการมีส่วนร่วมในระดับต่ำ

ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมืองทุกกลุ่มต้องทำการปรับตัว และเปลี่ยนแปลงตัวเองตามข้อเสนอแนะที่ได้นำเสนอไปข้างต้นในประเด็นของทัศนคติ เพื่อให้ประชาชนมี

ทัศนคติที่ดีต่อการเมือง และเมื่อประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการเมืองก็อาจจะส่งผลให้ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงขึ้นก็เป็นได้

นอกจากนี้ สถาบันต่าง ๆ ทางสังคมควรปลูกฝังความรับผิดชอบทางการเมืองให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาที่สามารถปลูกฝังเรื่องราวเหล่านี้จะนำไปสู่การเกิดความรับผิดชอบทางการเมืองได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยในอนาคตควรศึกษาประชากรที่มีจำนวนมากว่าครั้งนี้ กล่าวคือ ควรทำการศึกษาประชากรที่เป็นประชาชนไทยทั่วประเทศ ซึ่งจะเป็นการพิสูจน์และทดสอบความแตกต่างทั้งด้านการเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้อย่างทั่วถึง
2. ในการวิจัยครั้งถัดไปควรทำการวิเคราะห์เนื้อหาในการนำเสนอสารเกี่ยวกับนักการเมือง พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง และองค์กรอิสระผ่านสื่อออนไลน์ เพื่อทำการทดสอบว่าสารดังกล่าวนี้จะสามารถส่งผลให้เกิดการเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้หรือไม่
3. ในการวิจัยครั้งถัดไปควรเก็บข้อมูลที่เป็นเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกมากยิ่งขึ้น เนื่องจากจะทำให้ผู้วิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงที่มา ที่ไปของการเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น